

Гімн України

музика М. Вербицького
слова П. Чубинського

Maestoso

Ще не вмер - ла У - кра-ї - на, і сла - ва, і во - ля,

5 ще нам, брат - тя мо - ло - ді - і у - сміх - неть - ся до - ля!

Державний гімн України - один з головних державних символів України поряд з прапором і гербом. Державним гимном України є перший куплет та приспів пісні «Ще не вмерла України і Слава, і Воля», слова Павла Чубинського, музика Михайла Вербицького. Офіційно його «Музичну редакцію» ухвалила Верховна рада України 15 січня 1992 року; слова гимну затверджено «Законом про Гімн України» 6 березня 2003 року.

Автори Державного гімну України



Чубинський Павло Платонович

Народився 15 (27) січня 1839 року на хуторі Чубинський (тепер Чубинське) Київської області. Помер 17 (29) січня 1884 року в Києві. Видатний український етнолог, фольклорист, поет, громадський діяч, автор слів державного Гімну України.

Вербицький Михайло Михайлович

Народився 4 березня 1815 року в с. Явірник-Руський. Помер 7 грудня 1870 року в с. Млини (тепер Республіка Польща).

Український композитор, хоровий диригент, священник, громадський діяч, автор музики до державного гімну України.



Закон України «Про Державний Гімн України» від 6 березня 2003 року

Стаття 1. Державним Гімном України є національний гімн на музику М.Вербицького зі словами першого куплету та приспіву твору П.Чубинського в такій редакції:

«Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.
Приспів:
Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду».



Стаття 2. Встановити, що урочисті заходи загальнодержавного значення розпочинаються і закінчуються виконанням Державного Гімну України. Музичне виконання Державного Гімну України здійснюється під час проведення офіційних державних церемоній та інших заходів.

Стаття 3. Наруга над Державним Гімном України тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

Стаття 4. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Ще не вмерла Україна.

Ще не вмерла Україна,
И слава, и воля!
Ще намъ, браття-молодці,
Усміхнеться доля!
Згинуть наші вороги,
Якъ роса на сонці;
Запануємъ, браття, й ми
У своїй сторонці.

Душу, тіло ми положимъ
За свою свободу
И покажемъ, що ми браття
Козацького роду.
Гей-гей, браття миле,
Нумо братися за діло!
Гей-гей пора встати,
Пора волю добувати!

Наливайко, Залізникъ
И Тарасъ Трясило
Кличуть насъ изъ-за могилъ
На святеє діло.
Изгадаймо славу смерть
Лицарства-козацтва,
Щобъ не втратить марне намъ
Своего юнацтва.

Душу, тіло и д.

Копія 1991 р. репринтного
видання Львівського
журналу «Мета» 1863 р.,
перша публікація вірша.

Ой Богдане. Богдане,
Славний нашъ гетьмане!
На-що віддавъ Україну
Москалямъ поганимъ?!
Щобъ вернути її честь,
Ляжемъ головами,
Назовемся України
Вірними синами!
Душу, тіло и д.

Наші браття Славяне
Вже за зброю взялись;
Не діжде ніхто, щобъ ми
По-заду зістались.
Поеднаймоє разомъ всі,
Братчики-Славяне:
Нехай гинуть вороги,
Най воля настане!
Душу тіло и д



Тут подається репринтне відтворення першої публікації вірша П. Чубинського з львівського журналу «Мета», 1863, N 4, с. 271-272, що є літературною канонічною пам'яткою, яка лягла в основу пізніших модифікацій тексту.

Духовний гімн України

Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.
Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Ти нас, Боже, зрости.
Молилось, Боже єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки-щедроти
Ти на люд наш зверни.
Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світу,
Щастя дай, Боже, народу
І многіє, многіє літа.

Боже великий єдиний

Sostenuto, maestoso

Бо-же ве-ли-кий, є - ди - ний, нам У-кра-ї - ну хра - ни, Во-лі і сві - ту про-
мін - ням. Ти і - і о - сі - ни. Світ-лом на-у - ки і зна-н-ня,
Нас ді - теї, про-сві - ти. В чис-тій лю-бо-ві до кра - ю, Ти нас Бо-же зрос-
ти. Мо-ли-лось Бо-же є - ди - ний, нам У-кра-ї - ну хра - ни,
Всі сво-ї лас-ки щед - ро - ти Ти на люд наш звер - ни. Дай йому во-лю,
дай йому до - лю, Дай доб - ро - го сві - та, Щас - та,
дай Бо-же на-ро-ду І Мно-гі - я, мно - гі - я лі - та.